

176 Ik had liever de letters niet verklaard; maar het is onbehoorlijk, zijn lezers raadselen op te geven. Ziehier, wat ik bedoel. Buiten A. B. valt al wat *plat*, of *plechtig*, of *poëtisch* bijzonder is. Vgl. o.a. De Vooys, *Tk. Opst.* I 58-9. — Of zullen wij zeggen *persoonlijk buitensporig*? Het minst zal daar voor velen, naar volkszwak, het platte onder vallen; maar K. bleek ook naar dien kant het vrijgevigst, zaaiend zoo, wat van zelve welig wast.

177 *Het gezag van een „Algemeen Beschaafd”* (1914); verder over „*schrijftaal*” en „*spreektaal*” (1909), een polemieek tegen de van Kollewijn afkeurige „*letterkundigen*” (1909, 1910, 1910, 1916). Alle herdrukt in *Taalk. Opst.* I (1924).

178 Zie boven, blz. 32.

179 Eerst na 25 jaar zal hij op een nieuwe, zuiver Kollewijniaansche, schrijftaal gaan wijzen. Zie aant. 9.

180 *Germanisch-romanische Monatschrift* IV (1912), 210, 213, 268.

181 Ik ontleende alles aan de in aant. 177 twee eerstgenoemde artikelen.

182 Of moet ik werkelijk veronderstellen, dat De Vooys *kome* en *boome* voorschrijft, maar daartegenover *gekomen*, *open*, *ijzeren*, *Naarden*? Ik kan het niet aannemen. Trouwens, Blanquaert, wiens *Uitspraakleer* zeer sterk op het *Hollandsch* den nadruk legt, vat alle uitgangen *en* samen (109). Hij weet echter, dat in aanzienlijke *gedeelten* van Noord-Nederland deze *n* wel wordt uitgesproken door de meeste algemeen beschaafd sprekenden, al *ge-looft hij*, dat *in het algemeen* *n*-looze uitspraak overwegend is. Bovendien schrijft hij nog de *n* gebiedend voor: voor vocaal [de Hollander, die overigens *se* zegt, doet het, naar ik meen, daar evengoed; De Vooys wil ook leeren, a.w. 127ⁿ: behalve *soms* voor klinkers] en bij *plechtig* of *nadrukkelijk spreken*. Maar het *ge-wone* is: „de zeve zone van m'n oom kwame same naar Scheve-ninge”. Vgl. ook Zwaardemaker en Eijkman, *Phonetiek* 236. — Onze taal zal er niet gemakkelijker op worden voor buitenlanders, als zij alle uitspraak-varianties van de Hollandsche omgangstaal zullen hebben aan te leeren. Men zie maar eens al de waarnemingen over *d* na vocaal en voor stomme *e* in het laatstgenoemde *Leerboek d. Phon.* 234 vlg. [Dooie of doode? of soms het een, soms het ander? enz. Muiden? Muijen? Muide? of Muije? Net zoo met Zuiden. *Z.* en *E.* maken hier het onderscheid: meer verzorgde uitspraak of omgangstaal.]